

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1352**od 6. svibnja 2021.****o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju uvjeti kojima se osigurava usklađenost metodologije za utvrđivanje referentne vrijednosti sa zahtjevima kvalitete****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014⁽¹⁾, a posebno njezin članak 12. stavak 4.,

budući da:

- (1) Kako bi metodologija za utvrđivanje referentne vrijednosti bila robusna i pouzdana, njome bi se trebalo utvrditi prirodu upotrijebljenih ulaznih podataka i sve kriterije koji se primjenjuju u okolnostima u kojima količina ili kvaliteta ulaznih podataka pada ispod standarda potrebnih da se metodologijom točno i pouzdano utvrdi referentna vrijednost te bi ona trebala podlijegati ocjeni odnosa između korištenih ključnih pretpostavki i osjetljivosti referentne vrijednosti izračunane tom metodologijom, trebala bi moći predstavljati predmetnu tržišnu ili gospodarsku stvarnost koju nastoji izmjeriti te bi trebala uključivati čimbenike, uključujući parametre i ulazne podatke, koji su najvažniji za mjerenje predmetnog tržišta.
- (2) Referentna vrijednost izračunava se s pomoću formule ili druge metode izračuna na osnovi temeljnih vrijednosti. Administratori imaju određeni stupanj diskrecijskog prava pri izradi formule, provedbi potrebnog izračuna i određivanju ulaznih podataka. Taj stupanj diskrecijskog prava stvara rizik od manipulacije. Administratori bi stoga trebali osigurati da se prilikom primjene takvog diskrecijskog prava uspostavi odgovarajući sustav kontrole. Uredbom (EU) 2016/1011 prepoznaje se da bi izrada metodologije referentne vrijednosti mogla uključivati diskrecijsko pravo svakog administratora. Važno je da metodologija uključuje jasna pravila kojima se utvrđuje kako i kada se to diskrecijsko pravo može primijeniti, a posebno temelji li se to diskrecijsko pravo na algoritmu ili unaprijed definiranoj metodologiji. Nadalje, metodologijom bi trebalo pojasniti u kojim bi se okolnostima podaci o transakcijama na predmetnom tržištu smatrali nedostatnima.
- (3) Važno je da administrator može izraditi metodologiju referentne vrijednosti koja je otporna na različite tržišne uvjete i kojom se omogućuje izračun referentne vrijednosti u najširem spektru mogućih tržišnih okolnosti. Metodologija referentne vrijednosti trebala bi se stoga oslanjati na odgovarajuće i primjerene povijesne vrijednosti referentne vrijednosti. Iz istog razloga, a posebno radi potvrđivanja valjanosti izračuna referentne vrijednosti i *ex post* evaluacije učinkovitosti metodologije, metodologiju referentne vrijednosti trebalo bi retroaktivno testirati na temelju dostupnih transakcijskih podataka. Takvo retroaktivno testiranje trebalo bi biti *ex post* postupak u kojem se upotrebljavaju dodatni dostupni podaci koji nisu upotrijebljeni za izračun referentne vrijednosti ili drugi izvori transakcijskih podataka ili se rekonstruiraju povijesne vrijednosti referentne vrijednosti. Kako bi se osiguralo da metodologija referentne vrijednosti omogućuje potvrđivanje valjanosti, važno je da se retroaktivno testiranje provodi i pri svakom godišnjem preispitivanju metodologije referentne vrijednosti i, ovisno o vrsti referentne vrijednosti, nakon svake značajne promjene te metodologije, kontinuirano ili pri prvom pružanju referentne vrijednosti. Rezultati retroaktivnog testiranja trebali bi se odražavati u metodologiji.

⁽¹⁾ SL L 171, 29.6.2016., str. 1.

- (4) Otporna metodologija referentnih vrijednosti trebala bi se moći upotrebljavati za izračun referentne vrijednosti u najširem spektru mogućih okolnosti, uključujući stresne tržišne uvjete. Stoga je važno da administratori procijene učinak različitih tržišnih uvjeta na metodologiju koristeći se povijesnim podacima iz stvarnih stresnih tržišnih uvjeta te da se za ključne referentne vrijednosti koriste hipotetski podaci za stresne tržišne uvjete koji se nisu dogodili.
- (5) Metodologija referentne vrijednosti koja je sljediva i provjerljiva trebala bi omogućiti kontinuiranu provjeru i kontrolu svakog izračuna referentne vrijednosti. Sljedivost bi trebala uključivati dokumentaciju o različitim koracima metodologije i trebala bi biti osnova za provjerljivost koja bi podrazumijevala mogućnost rekonstrukcije povijesnih vrijednosti referentne vrijednosti.
- (6) U skladu s načelom proporcionalnosti, administratori neznačajnih referentnih vrijednosti i referentnih vrijednosti reguliranih podataka ne bi trebali biti izloženi prekomjernom administrativnom opterećenju. Stoga je primjereno da ti administratori imaju pravo izuzeća od određenih zahtjeva u pogledu kvalitete za te referentne vrijednosti. Osim toga, ako je to opravdano s obzirom na prirodu, opseg i složenost njihovih aktivnosti, vjerojatnost nastanka sukoba interesa između pružanja referentne vrijednosti i bilo kojih drugih aktivnosti administratora te razinu diskrecijskog prava u postupku pružanja referentne vrijednosti, određeni administratori referentnih vrijednosti trebali bi imati pravo izuzeća od određenih zahtjeva koji se odnose na otpornost metodologije referentne vrijednosti.
- (7) Ova Uredba temelji se na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) dostavilo Komisiji.
- (8) ESMA je provela otvorena javna savjetovanja o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, analizirala je moguće povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (9) Kako bi se osigurala usklađenost s datumom početka primjene članka 5. Uredbe (EU) 2019/2175 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, kojim je u Uredbu (EU) 2016/1011 uveden članak 12. stavak 4., ova bi se Uredba trebala primjenjivati od 1. siječnja 2022.,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uvjeti kojima se osigurava robusnost i pouzdanost metodologije referentnih vrijednosti

1. Metodologija referentnih vrijednosti iz članka 12. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2016/1011:
 - (a) može predstavljati predmetnu tržišnu ili gospodarsku stvarnost koja će se njome mjeriti i uključuje čimbenike, parametre i ulazne podatke koji su najrelevantniji za mjerenje predmetnog tržišta;

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2019/2175 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Uredbe (EU) br. 1094/2010 o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Uredbe (EU) br. 1095/2010 o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), Uredbe (EU) br. 600/2014 o tržištima financijskih instrumenata, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i Uredbe (EU) 2015/847 o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava (SL L 334, 27.12.2019., str. 1.).

- (b) podliježe ocjeni odnosa između korištenih ključnih pretpostavki i osjetljivosti referentne vrijednosti izračunane tom metodologijom;
 - (c) određuje prirodu ulaznih podataka upotrijebljenih u metodologiji;
 - (d) određuje sve kriterije primjenjive u okolnostima u kojima količina ili kvaliteta ulaznih podataka pada ispod standarda potrebnih da se njome utvrde točne i pouzdane referentne vrijednosti.
2. Administratori neznačajnih referentnih vrijednosti mogu odlučiti da za te referentne vrijednosti ne primjenjuju stavak 1. točku (b).
3. Administratori referentnih vrijednosti reguliranih podataka mogu odlučiti da na te referentne vrijednosti neće primjenjivati stavak 1. točke (b) i (c).

Članak 2.

Uvjeti kojima se osigurava da metodologija referentnih vrijednosti ima jasna pravila kojima se određuje kako i kada se može upotrijebiti diskrecijsko pravo u utvrđivanju referentne vrijednosti

U metodologiji referentnih vrijednosti iz članka 12. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2016/1011 navodi se sljedeće:

- (a) korak izračuna referentne vrijednosti u kojem se primjenjuje diskrecijsko pravo;
- (b) kriteriji koji se primjenjuju pri izvršavanju diskrecijskog prava;
- (c) ulazni podaci koje treba uzeti u obzir;
- (d) ako je primjenjivo, neiscrpan popis uvjeta u kojima se:
 - i. podaci o transakcijama na predmetnom tržištu smatraju nedovoljnima i potrebno je koristiti podatke o transakcijama na povezanim tržištima;
 - ii. primjenom metodologije ne dobije rezultat te se za utvrđivanje referentne vrijednosti mora primijeniti diskrecijsko pravo.
- (e) vrsta povezanih tržišta koja se smatraju primjerenima za potrebe točke (d) podtočke i.

Članak 3.

Uvjeti kojima se osigurava da je metodologija referentne vrijednosti stroga, trajna i omogućuje potvrđivanje valjanosti, uključujući prema potrebi i retroaktivno testiranje u odnosu na dostupne transakcijske podatke

1. Metodologija referentnih vrijednosti iz članka 12. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2016/1011 sadržava sve sljedeće elemente:
- (a) procjenu prikladnosti i primjerenosti povijesnih vrijednosti referentne vrijednosti dobivenih tom metodologijom;
 - (b) pouzdane ulazne podatke, uključujući odgovarajuću veličinu uzoraka podataka, ako postoje;
2. Administratori referentnih vrijednosti osiguravaju da se retroaktivno testiranje koje se primjenjuje na metodologiju referentne vrijednosti provodi *ex post* i da se odnosi na odgovarajuće vremensko razdoblje.

Retroaktivno testiranje provodi se barem pri svakom godišnjem preispitivanju metodologije referentne vrijednosti i nakon svake bitne promjene te metodologije. Za referentne vrijednosti reguliranih podataka, retroaktivno testiranje provodi se pri prvom pružanju referentne vrijednosti. Za ključne referentne vrijednosti, retroaktivno testiranje provodi se jednom mjesečno.

Metodologija referentnih vrijednosti uključuje procjenu rezultata retroaktivnog testiranja, uključujući postupke kojima se osigurava utvrđivanje i pravilno rješavanje sustavnih nepravilnosti koje su istaknute retroaktivnim testiranjem.

Članak 4.**Uvjeti kojima se osigurava da je metodologija referentne vrijednosti otporna i da se referentna vrijednost može izračunati u najširem spektru mogućih okolnosti a da se pritom ne ugrozi njezina cjelovitost**

1. Administratori procjenjuju utjecaj različitih tržišnih uvjeta na metodologiju koristeći se povijesnim podacima dobivenima za vrijeme stresnih tržišnih uvjeta. Ako nisu dostupni odgovarajući povijesni podaci, administratori ključnih referentnih vrijednosti upotrebljavaju hipotetske podatke koji predstavljaju stresne tržišne uvjete.
2. Administratori se koriste parametrima i pretpostavkama u metodologiji kako bi obuhvatili različite povijesne ili, u slučaju administratora ključnih referentnih vrijednosti, hipotetske uvjete, uključujući najnestabilnija razdoblja na tržištima i uzimajući u obzir različite hipoteze korelacija između vezane imovine.
3. Administratori neznačajnih referentnih vrijednosti i referentnih vrijednosti reguliranih podataka mogu odlučiti da za te referentne vrijednosti ne primjenjuju stavak 2.
4. Administratori mogu odlučiti da neće primjenjivati bilo koji od zahtjeva utvrđenih u stavcima 1. i 2., uzimajući u obzir:
 - (a) prirodu, opseg i složenost pružanja referentnih vrijednosti;
 - (b) vjerojatnost sukoba interesa koji proizlazi iz pružanja referentnih vrijednosti;
 - (c) razinu diskrecijskih prava uključenih u postupak pružanja referentnih vrijednosti.

Članak 5.**Uvjeti kojima se osigurava sljedivost i provjerljivost metodologije referentne vrijednosti**

Administratori referentnih vrijednosti vode dokumentirani revizijski trag izračuna referentne vrijednosti, uključujući sve procjene otpornosti metodologije i rezultata retroaktivnog testiranja.

Članak 6.**Stupanje na snagu i primjena**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2022.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. svibnja 2021.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN